

Bernhardt havde han ikke kunnet overvinde sig dertil. Og det gik ham ikke anderledes nu. Han kunde end ikke faa sig til at række sin tilkommende Svigersøn Haanden, — hvad Pers Mine forøvrigt heller ikke indbød til.

Nu kom Ivan igen farende som et Spilleværk, dennegang for at overbevise sig om, at alle var samlede. Den første Vogn var nemlig kørt for Døren. Smaabørnene var et Øjeblik i Forvejen kommen springende ind i deres hvide Pynt. Ogsaa Rosalie var kommen tilstede. Derimod manglede stadig Jakobe. Der var tilstødt hende et Toilette-Uheld. Uvant, som hun var, med at gøre noget videre ud af sin Paaklædning, havde hun under sine Bestræbelser for at faa Kjolelivet til at sidde handlet saa ilde med det, at hun tilsidst i Fortvivlelse maatte kalde en af Pigerne til Hjælp.

Halvdelen af Gæsterne var allerede kommen, inden hun viste sig.

Nanny, der havde sørget for at holde sig i Nærheden af Per for at kunne iagttage hans Ansigtstryk i det Øjeblik, han saae Jakobe, fik virkelig megen Fornøjelse af sin underfundig anbragte lille Sprængmine. Per blev pludselig ganske graa i Ansigtet af Raseri.

Jakobe havde nemlig haft det uheldige Indfald at lade sin Kjole sy med et endog temmelig dybt udskaaret Liv, hvad hun absolut ikke havde Figur til. Den erotiske Betagethed, hvori hun havde ventet sin Brudgom, tilligemed visse, lykkelige Erindringer fra deres Elskovsmøde havde forledt hende til denne Ubesindighed; men hun ramte her Per paa hans mest ømfølsomme Punkt. Han havde lagt Mærke til, at et Par Herrer havde trukket paa Smilebaandet af